અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ગુજરાત હાઇકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૧૨૩/૧૯૯૭

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==========

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઇ હુકમના અર્થઘટન અંગેનો કાયદાનો કોઇ મહત્વનો પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

==========

મોહનભાઇ ઈશ્વરભાઇ ઠાકોર....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી પ્રેમલ આર. જોશી

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એમ.એચ. ભટ્ટ

==========

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર**

તારીખ : ૦૪/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલના મૂળ આરોપી નં. ૧-અપીલકર્તા દ્વારા વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખેડા મુકામે નડિયાદ (સંક્ષિપ્તમાં, 'ટ્રાયલ કોર્ટ') ના સેશન્સ કેસ નં. ૮૦/૧૯૯૭ માં આપેલા તારીખ : ૨૬.૦૯.૧૯૯૭ ના ચુકાદા અને હુકમને પડકારતી આ એક અપીલ છે, જે અન્વયે ટ્રાયલ કોર્ટે, આરોપીને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૬ હેઠળના આરોપમાંથી નિર્દોષ મુક્ત કર્યા હોવા છતાં, તેને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪૯૮(એ) હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા હતા અને

ત્રણ વર્ષની સખત કેદ તથા રૂ. ૨,૦૦૦/- નો દંડ ભરવાની સજા ફટકારી હતી અને દંડ ન ભરે તો વધુ છ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાનો હુકમ કર્યો હતો.

૨. સરળતા ખાતર, પક્ષકારોનો ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ તેમની જે સ્થિતિ હતી તે મુજબ, એટલે કે મૂળ આરોપી નં. ૧ વિગેરે તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવશે.

૩. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલી ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે મૂળ ફરિયાદી દ્વારા પેટલાદ ગ્રામ્ય પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ એફ.આઇ.આર. નં. ૧૫૯/૯૬ થી આરોપી નં. ૧ અને તેના માતા-પિતા, એટલે કે મૂળ આરોપી નં. ૨ અને ૩ વિરુદ્ધ એક ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી, જેમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે કથિત બનાવના આશરે ૧૧-૧૨ વર્ષ પહેલાં મૃતકના લગ્ન આરોપી નં. ૧ સાથે થયા હતા. ફરિયાદમાં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે આરોપી નં. ૧ સાથે મૃતકના લગ્નના આશરે ત્રણ વર્ષ પછી, તમામ આરોપીઓએ તેને માનસિક અને શારીરિક રીતે ત્રાસ આપવાનું શરૂ કર્યું હતું અને તેના કારણે મૃતકને વારંવાર તેના પિયર જવું પડતું હતું. એવો પણ આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે આરોપી નં. ૧ દ્વારા સતત દહેજની માંગણી કરવામાં

આવતી હતી, અને તેથી, મૃતકને તેના પિયરમાં રહેવું પડતું હતું. જોકે, મૃતકના ભાઈની મધ્યસ્થીના કારણે, તે સમયે બાબતનો ઉકેલ આવી ગયો હતો. ફરિયાદમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે બનાવ પહેલાં આરોપી નં. ૧ એ મૃતક પર હુમલો પણ કર્યો હતો અને તેના જમણા હાથ પર ઈજા પહોંચાડી હતી. ત્યારબાદ, ફરિયાદી દ્વારા ફરિયાદમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ, એટલે કે કથિત બનાવની તારીખે, વિનુભાઇ સામાભાઇ ઠાકોરે તેમને જાણ કરી હતી કે મૃતકની તબિયત સારી ન હતી. તેથી, ફરિયાદી આરોપીઓના ઘરે ગયા અને ત્યાં પહોંચતાં, તેમણે મૃતકને વરંડામાં મૃત હાલતમાં પડેલી જોઈ અને પૂછપરછ કરતાં, તેમને જણાવવામાં આવ્યું કે મૃતકે ઝેર પી લીધું હતું. તેથી, ફરિયાદીએ પ્રશ્નવાળી ફરિયાદ નોંધાવી હતી. ફરિયાદ નોંધાતાં, પોલીસે કથિત ગુનાની તપાસ હાથ ધરી અને પૂરતા પુરાવા મળતાં, આરોપી નં. ૧ થી ૩ સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. ટ્રાયલ વખતે, આરોપીઓએ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ગુનાની કબૂલાત ન કરી હોવાથી, કેસ ચલાવવામાં આવ્યો હતો.

૪. ટ્રાયલ વખતે, પોતાના કેસને સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી;

મૌખિક પુરાવા

અનુ. નં.	*સાક્ષીઓ*	*આંક નં.*
૧	કાંતિભાઇ ચતુરભાઇ	૮
૨	ડૉ. સ્નેહલ મંગળદાસ પ્રિયદર્શિની	૧૦
૩	રામાભાઇ ભાઈલાલભાઇ ઠાકોર	૧૩
૪	કાંતિભાઇ ધુળાભાઇ પટેલ	૧૪
૫	પ્રતાપસિંહ માનસિંહ સોલંકી	૧૭
૬	વિઠ્ઠલભાઇ ભવનભાઇ	૨૨
૭	ચીનુભાઇ સોમાભાઇ	૨૩

૫. તે સિવાય ફરિયાદપક્ષે દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા હતા, જે નીચે મુજબ વંચાય છે;

દસ્તાવેજી પુરાવા

અનુ. નં.	*દસ્તાવેજો*	*આંક નં.*
૧	એફ.આઇ.આર.	૯
૨	ગુનાની જગ્યાનું પંચનામું	૧૫
૩	ઇન્ક્વેસ્ટ પંચનામું	૧૬
૪	પી.એમ. રિપોર્ટ	૧૨
૫	એફ.એસ.એલ. રિપોર્ટ	૧૮

૬. સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા બાદ અને રેકોર્ડ પરના સાહિત્યનું અવલોકન કર્યા પછી, ટ્રાયલ કોર્ટે ઉપર પેરા-૧ માં જણાવ્યા મુજબનો વાદગ્રસ્ત હુકમ પસાર કર્યો હતો. તેથી, હાલની અપીલ.

૭. અપીલકર્તા-આરોપી નં. ૧ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી જોશીએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે રેકોર્ડ પરના સાહિત્યની તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ રહીને તેને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪૯૮(એ) હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે કથિત બનાવ તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ બન્યો હતો, જ્યારે કે તેના આશરે ચાર દિવસ પછી ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી, જે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તે પાછળથી વિચારીને ઊભી કરેલી બાબત છે. તેમણે વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે એ બાબતની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી કે મૃતકના અન્ય ભાઈઓએ ફરિયાદીના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. ટ્રાયલ કોર્ટે એ હકીકતની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી કે ફરિયાદી દ્વારા તેમની ફરિયાદમાં આરોપી નં. ૧ દ્વારા મૃતક સામે શારીરિક હિંસા આચરવા અંગે કોઈ આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા નથી અને તેમણે પ્રથમ વખત કોર્ટ સમક્ષ તેનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. ફરિયાદપક્ષે આરોપીના પડોશીઓ, કે જેઓ સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ છે, તેમના નિવેદનો નોંધ્યા નથી તે હકીકતની

મૂલવણી ન કરીને ટ્રાયલ કોર્ટે ગંભીર ભૂલ કરી છે. તેથી, તેમણે હાલની અપીલ મંજૂર કરવા અરજ કરી હતી.

૮. બીજી બાજુ, સામાવાળા-રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી ભટ્ટે અપીલનો વિરોધ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે રેકોર્ડ પરના સમગ્ર સાહિત્યનું અવલોકન કર્યા પછી આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યા છે, અને તેથી, આ અદાલતે કોઈ દખલગીરી કરવાની જરૂર નથી અને અપીલ ફગાવી દેવી જોઈએ.

૯. હાલના મૂળ આરોપી-અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ તેમજ સામાવાળા-રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. ની દલીલો સાંભળી અને તેમની સહાયથી રેકોર્ડ પરના સાહિત્યનું અવલોકન કર્યું.

૧૦. પોતાના કેસને વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદી, એટલે કે મૃતકના ભાઈની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ તરીકે તપાસ કરી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ પોતાની જુબાની (આંક-૮) માં જણાવ્યું હતું કે

કથિત બનાવના આશરે ૧૧-૧૨ વર્ષ પહેલાં મૃતકના લગ્ન આરોપી નં. ૧ સાથે થયા હતા. તેમણે જણાવ્યું હતું કે મૃતક વારંવાર તેના પિયર આવતી હતી અને ફરિયાદ કરતી હતી કે આરોપી નં. ૧ અવારનવાર તેની સાથે ઝઘડો કરતો હતો. જોકે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ જણાવ્યું હતું કે મૃતકે આવા ઝઘડા માટે કોઈ કારણ આપ્યું ન હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ જણાવ્યું હતું કે આરોપી પૈસાના મુદ્દે મૃતક સાથે ઝઘડો કરતો હતો, અને તેથી, તે તેના પિયર આવતી હતી. ત્યારબાદ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ કથિત બનાવનું વર્ણન કરતાં જણાવ્યું હતું કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ, જ્યારે તેઓ પોતાના ઘરે હાજર હતા, ત્યારે વિનુભાઇ શાણાભાઇ અને એક શ્રી પટેલ તેમના ઘરે આવ્યા અને તેમને જાણ કરી કે તેમની બહેન બીમાર હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ જણાવ્યું હતું કે મૃતક કથિત બનાવના માત્ર એક દિવસ પહેલાં જ તેમના ઘરે આવી હતી. ત્યારબાદ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ જણાવ્યું હતું કે તેમની બહેનનું અવસાન કેવી રીતે થયું તે તેઓ જાણતા નથી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ આરોપી નં. ૧ થી ૩ તરફ નિર્દેશ કરતાં જણાવ્યું હતું કે તેઓ મૃતકને માનસિક અને શારીરિક ત્રાસ આપતા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપી નં. ૧ એ કથિત બનાવના માત્ર બે મહિના પહેલાં મૃતકને લાકડાના ધોકાથી માર માર્યો હતો. પોતાની ઉલટતપાસમાં આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું હતું કે પોલીસ સમક્ષની પોતાની

ફરિયાદમાં તેમણે એવું જણાવ્યું ન હતું કે કથિત બનાવના એક દિવસ પહેલાં મૃતક તેના પિયર આવી હતી અને કથિત બનાવના આશરે બે મહિના પહેલાં આરોપી નં. ૧ એ મૃતકને માર માર્યો હતો. આ સાક્ષીએ એવા સૂચનનો ઇનકાર કર્યો હતો કે આરોપીઓએ મૃતક પાસેથી પૈસાની માંગણી કરી ન હતી અને આરોપી નં. ૧ થી ૩ ના હાથે મૃતકને કોઈ ત્રાસ આપવામાં આવ્યો ન હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ એવા સૂચનનો પણ ઇનકાર કર્યો હતો કે આરોપી નં. ૧ એ મૃતકને ક્યારેય માર માર્યો ન હતો.

૧૧. મૃતકના શબનું પી.એમ. કરનાર ડૉક્ટરની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ એ પોતાની જુબાની (આંક-૧૦) માં જણાવ્યું હતું કે તારીખ : ૨૦.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ, જ્યારે તેઓ જાહેર આરોગ્ય કેન્દ્ર, ધર્મજ ખાતે હાજર હતા, ત્યારે મૃતકનું શબ પી.એમ. માટે લાવવામાં આવ્યું હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ એ જણાવ્યું હતું કે તેમણે એક ડૉ. રાજવાડિયા સાથે મળીને બપોરે આશરે ૦૧:૧૫ વાગ્યે પી.એમ. શરૂ કર્યું હતું અને બપોરે આશરે ૦૨:૨૦ વાગ્યે તે પૂર્ણ કર્યું હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ એ જણાવ્યું હતું કે મૃતકના શબના બાહ્ય પરીક્ષણ પર, તેમને જણાયું હતું કે મૃતકના કપડાં પર ફીણ મિશ્રિત લોહીના ડાઘ હતા અને તેના મોં તથા નસકોરામાંથી

ફીણ નીકળી રહ્યું હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ એ જણાવ્યું હતું કે મૃતકના શબના આંતરિક પરીક્ષણ પર, કોઈ ઈજાના નિશાન જણાયા ન હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ ના જણાવ્યા અનુસાર, કાર્ડિયો-રેસ્પિરેટરી ફેલ્યોરના કારણે મૃતકનું અવસાન થયું હતું, જોકે, ચોક્કસ કારણ નક્કી કરવાના હેતુથી, તેમણે મૃતકનું વિસેરા લીધું હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ ના જણાવ્યા અનુસાર, કોઈ ઝેરી પદાર્થનું સેવન કરવાના કારણે મૃતકનું અવસાન થયું હતું. આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાંથી, આરોપીઓ પોતાના કેસને મદદરૂપ થઈ શકે તેવી કોઈ બાબત બહાર લાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા.

૧૨. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના પડોશી અને સગા થતા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ એ પોતાની જુબાની (આંક-૧૩) માં જણાવ્યું હતું કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ, જ્યારે તેઓ પોતાના ઘરે હાજર હતા, ત્યારે એક વિનુભાઇ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના ઘરે આવ્યા અને તેમને જાણ કરી કે તેમની બહેન અસ્વસ્થ હતી, અને તેથી, તેઓ આરોપીના ઘરે ગયા, જ્યાં તેમણે મૃતકને મૃત હાલતમાં પડેલી જોઈ. આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપી નં. ૧ સાથે મૃતકનું શરૂઆતનું લગ્નજીવન સારું હતું, પરંતુ પાછળથી તેઓ વારંવાર ઝઘડો કરતા હતા. આ

સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ઝઘડાના કારણે મૃતક એક-બે વાર તેના પિયર આવી હતી, પરંતુ તેઓએ તેને સમજાવીને તેના સાસરે પાછી મોકલી હતી. ત્યારબાદ, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તેના સાસરે મૃતકને કોઈ ત્રાસ ન હતો, અને તેથી, તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. પોતાની ઉલટતપાસમાં આ સાક્ષીએ એ બાબતનો ઇનકાર કર્યો હતો કે, પોલીસ સમક્ષના પોતાના નિવેદનમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે મૃતક વારંવાર તેના પિયર આવતી હતી અને આરોપી નં. ૧ તેનામાં વાંક કાઢતો હતો તથા તેની પાસેથી પૈસાની માંગણી કરતો હતો. આવા ઝઘડા માટે કોણ જવાબદાર હતું? તેવા પ્રશ્નના જવાબમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ એ જણાવ્યું હતું કે મૃતક અને આરોપી નં. ૧ બંને એકબીજા વિશે ફરિયાદ કરતા હતા.

૧૩. ગુનાની જગ્યાના પંચનામાના સાક્ષી એવા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ એ પોતાની જુબાની (આંક-૧૪) માં જણાવ્યું હતું કે પોલીસે તેમને તારીખ : ૨૦.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ બોલાવ્યા હતા અને એક ખેતરમાં લઈ ગયા હતા, જ્યાં ઘાસના કેટલાક પૂળા, કપડાનો એક ટુકડો અને એક દાતરડું પડેલું હતું. જોકે, આ સાક્ષીએ મોટા ઢાંકણાવાળી સફેદ બોટલ જપ્ત કરવામાં આવી હતી તે વાતનો

ઇનકાર કર્યો હતો. પોતાની ઉલટતપાસમાં આ સાક્ષીએ ત્યાં એક સ્ત્રીનું શબ પડેલું હતું તે વાતનો પણ ઇનકાર કર્યો હતો.

૧૪. ફરિયાદીની ફરિયાદ નોંધનાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ એ પોતાની જુબાની (આંક-૧૭) માં જણાવ્યું હતું કે તેમણે ફરિયાદીએ જણાવ્યા મુજબ તેમની ફરિયાદ નોંધી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ એ જણાવ્યું હતું કે, તપાસ દરમિયાન, તેમણે મૃતકના ભાઈનું નિવેદન નોંધ્યું હતું અને તેમને જણાયું હતું કે આરોપી દ્વારા મૃતકને માનસિક અને શારીરિક રીતે ત્રાસ આપવામાં આવતો હતો. પોતાની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ પાછળથી ખોટી ફરિયાદ ઉપજાવી કાઢી હોવાની વાતનો ઇનકાર કર્યો હતો.

૧૫. પેટલાદ ગ્રામ્ય પોલીસ સ્ટેશન ખાતે હેડ કોન્સ્ટેબલ તરીકે ફરજ બજાવતા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૬ એ પોતાની જુબાની (આંક-૨૨) માં જણાવ્યું હતું કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ પી.એસ.ઓ. દ્વારા અકસ્માતે મોત નોંધ નં. ૧૮/૯૬ કરવામાં આવી હતી અને તેમને આ બાબતની આગળની તપાસ સોંપવામાં આવી હતી, અને તેથી, તેઓ આરોપીના ઘરે ગયા હતા, જ્યાં તેમને

મૃતકનું શબ મળ્યું હતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૬ એ ત્યારબાદ પંચનામું કર્યું હતું અને પી.એમ. કરાવવા માટે ડૉક્ટરને મોકલવા સારુ મેમો તૈયાર કર્યો હતો. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બીજા દિવસે, તેઓ ગુનાની જગ્યાએ ગયા હતા અને ઝેરી પદાર્થ ધરાવતી બોટલ જપ્ત કરી હતી. પોતાની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ ઝેરી પદાર્થવાળી બોટલ જપ્ત ન કરી હોવાની અને પાછળથી મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫ ઉપજાવી કાઢ્યો હોવાની વાતનો ઇનકાર કર્યો હતો.

૧૬. અકસ્માતે મોત નોંધ નં. ૧૮/૯૬ નોંધનાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૭ એ પોતાની જુબાની (આંક-૨૩) માં જણાવ્યું હતું કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ તે અંગેની માહિતી આપી હતી અને તેમણે તેની નોંધણી કરી હતી.

૧૭. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓનું અવલોકન કરતાં, સ્પષ્ટપણે જણાઈ આવે છે કે મૃતકને ત્રાસ આપવામાં આવતો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ પોતાના પુરાવામાં જણાવ્યું છે કે આરોપી નં. ૧ સાથે મૃતકના લગ્નના શરૂઆતના ૩ વર્ષ

પછી, આરોપી નં. ૧ એ તેને ત્રાસ આપવાનું શરૂ કર્યું હતું અને આરોપી નં. ૧ મૃતકને માર પણ મારતો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના પુરાવા મુજબ, કથિત બનાવના આશરે બે મહિના પહેલાં આરોપી નં. ૧ એ મૃતકને લાકડાના ધોકાથી માર માર્યો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના પુરાવા પરથી એ પણ જણાઈ આવે છે કે કથિત બનાવના માત્ર એક દિવસ પહેલાં પણ મૃતક તેમના ઘરે આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના પુરાવાને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ ના પુરાવાથી સમર્થન મળે છે, જોકે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ ને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ એ પોતાના પુરાવામાં જણાવ્યું છે કે મૃતક અને આરોપી નં. ૧ વચ્ચે વારંવાર ઝઘડા થતા હતા અને તેના કારણે મૃતક એક કે બે વાર તેના પિયર આવી હતી. તેથી આ અદાલતનો એવો અભિપ્રાય છે કે આરોપીને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪૯૮(એ) હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં ટ્રાયલ કોર્ટે કોઈ ભૂલ કરી નથી. રેકોર્ડ પરના સાહિત્ય પરથી એ સ્પષ્ટપણે ફલિત થાય છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ એ કથિત બનાવની તારીખે જ, એટલે કે તારીખ : ૧૯.૧૨.૧૯૯૬ ના રોજ તાત્કાલિક પોલીસ સત્તાવાળાઓનો સંપર્ક કર્યો હતો અને બનાવ અંગેની માહિતી જાહેર કરી હતી, અને તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે અવલોકન કરીને ઠરાવ્યું હતું કે અયોગ્ય વિલંબ પછી ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી તેમ કહી શકાય નહીં.

૧૮. જ્યાં સુધી સજાના પાસાનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીને ત્રણ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૨,૦૦૦/- નો દંડ ભરવાની તથા દંડ ન ભરે તો વધુ છ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની સજા ફટકારી છે. બનાવ વર્ષ ૧૯૯૬ નો છે, એટલે કે ત્યારથી અત્યાર સુધીમાં લગભગ ૧૮ વર્ષ વીતી ગયા છે. રેકોર્ડ પર એ બાબત આવી છે કે મૃતક સાથેના આરોપી નં. ૧ ના લગ્નથી તેને એક પુત્રી છે, જેની સંભાળ તેના દ્વારા રાખવાની છે. તેથી, કેસના તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતાં, દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ કાયમ રાખીને, જો ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલી ત્રણ વર્ષની કેદની સજા ઘટાડીને આરોપી દ્વારા પહેલેથી ભોગવી લીધેલ કેદની મુદત જેટલી કરવામાં આવે અને જો દંડ વધારીને રૂ. ૨૦,૦૦૦/- કરવામાં આવે, તો તે ન્યાયના હિતને પરિપૂર્ણ કરશે.

૧૯. પરિણામે, અપીલ ***અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવે છે***. ટ્રાયલ કોર્ટનો તારીખ : ૨૬.૦૯.૧૯૯૭ નો ચુકાદો અને હુકમ, આરોપી-અપીલકર્તાને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪૯૮-એ હેઠળ દોષિત ઠેરવે છે તે હદ સુધી કાયમ રાખવામાં આવે છે, તેમ છતાં, સજાના સંબંધમાં તેમાં ***ફેરફાર કરવામાં આવે છે*** અને આરોપીની કેદની

સજા ઘટાડીને તેના દ્વારા પહેલેથી ***ભોગવી લીધેલ*** મુદત જેટલી કરવામાં આવે છે, જ્યારે કે, દંડ વધારીને ***રૂ. ૨૦,૦૦૦/-*** કરવામાં આવે છે, જે આજથી ***આઠ અઠવાડિયાના*** સમયગાળામાં સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ જમા કરાવવાનો રહેશે અને તેમાં કસૂર થયે આરોપી-અપીલકર્તાએ ***આઠ મહિનાની*** સખત કેદ ભોગવવાની રહેશે. આરોપીના જામીન અને જામીનપત્રો રદબાતલ ગણવામાં આવે છે. રેકોર્ડ અને કાર્યવાહી (આર એન્ડ પી) સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને તાત્કાલિક પરત મોકલવામાં આવે.

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

ઉમેશ

This is an AI-Assisted Translation.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========